

Kreditforeninger for Fremtiden kunde faae Laan, som man nu ikke kan faae. Men dersom man kunde faae disse to Forandringer foretagne, at man kunde lette Befoetningen ved Optagelsen af Laanet og kunde finde Former, hvorefter den tvungne Realisation blev en hel Del billigere, vilde man gjøre overordentlig megen Nytte. De tvungne Realisationer ere overordentlig kostbare, men hvorfor? Hvorfor skal der holdes 3—4—5 Auktioner over et saa lille Pant, om hvis Afholdelse der skal indrykkes Besjendtgjorelse i Berlingske Tidende med stor Befoetning, i et Blad, der aldeles ikke laeses af de Folk, der ere Lihavere til en saadan Eiendom. Der maatte absolut i disse Forhold kunne ske en Forandring, hvorledes, skal jeg ikke indlade mig paa at antyde. Med Hensyn til Befoetningerne ved Optagelsen af Laanene kunde det maaste gjores til almindelig Regel, at alle Obligationer paa indtil 1,000 Kr., for hvilke der gives 1ste Prioritet i en Eiendom, njoedes med Stempel til 1 Kr. — der vilde derved vare rumbet Lidt, om ikke Meget — og at man dernaest kunde faae Attester uden saerlig Befoetning og fri Thinglaesning. Dersom disse Begunstigelser bleve ydede, tror jeg ikke, man behoevede at oprette saerlige Kreditforeninger, og at man altsaa derigjennem vilde kunne undgaa det, som ogsaa for mig synes at vare uheldigt, den saerlige Rentegaranti, Noget, som jeg virkelig tror, snarere vilde vare til Skade end til Gavn for de Paagjældende. Lad os dog huske paa, hvorfor denne Rentegaranti kommer frem. Det er naturligvis for at bringe Obligationerne op i en bedre Kurs. Det vil mulig foranledige, at de kunne komme til at staa i eller 1½ Procent hoiere end de almindelige Kreditforeningers Obligationer; men paa den anden Side vil der virkelig for en hel Del af disse smaa Debitorer vare en stor Fare ved at gaa ind i en saadan Kreditforening derigjennem, at de alle ere smaa, og at for Alles Vedkommende Sikkerheden dog er noget skral; det maa ikke glemmes, at der er en solidarisk Ansvarlighed i en saadan Forening. Følgen deraf er, at sjovend Statens Garanti traeder til, skulle alle de andre Interessenter, der ere solidarisk ansvarlige, svare, forsaavidt deres Cone strækker til. Deraf kan jo virkelig folge, at de kunne komme til at udrede meget store Belp. Det staar ogsaa for mig som ussikkert, at man kunde undgaa at oprette disse saerlige Kreditforeninger. Hvem er det egentlig, der skal betale de med Oprettelsen forbundne Omkostninger og Arbeide? Man kan ikke faae de noevnede Kraeften for Intet, det bliver altsaa Udgifter, man ikke faar ved at give en almindelig Begunstigelse. Af et aeret Medlem, der tidligere har talt (Drefing), er det yttret, at han ikke troede, det vilde blive muligt til en given Termin her paa Derne at samle saa mange af disse Laaneandragender, at de kunde lobe op til en halv Million, jeg tror det heller ikke. Man maa ikke glemme, at det vistnok kun vil vare

meget faa, der ved denne Fristelse skulde faae isinde at stifte en Prioritet, de ellers ikke behoevede at stifte; der vil dog bestandig vare en Befoetning derved. Det er altsaa kun leilighedsvis, at Folk ville melde sig; men at der skulde blive et saa stort Antal af dem til en enkelt Termin, anser jeg for meget tvivlsomt. Nu kunde man svare, at saa samler man paa dem i flere Terminer; men Folk, der ere forlegne, kunne ikke vente derefter, og maa altsaa soge Laan andetsteds. Det blev vel af et aeret Medlem for 5te Kreds (Dyenhøll) sagt, at der let vilde blive Konkurrence om at samle saadanne Andragender, saa at man kunde vare vis paa, at de ogsaa vilde blive samlede, og der saa deri en Antydning af, at den, der samlede dem, skulde have en vis Interesse deri; jeg husker ikke noie det aerede Medlems Ord, men de lobe for mig, som om de gik ud paa, at den, der samlede dem, skulde have den Tanke liggende bagved at skaffe sig en Stilling. Det er jo altsaa netop en af de Ting, der bekræfte, hvad jeg har sagt, at Omkostningerne vilde blive temmelig store. Smidlertid vil jeg slet ikke opponere mod, at man kommer de Smaa til Hjælp. Jeg skal med stor Glæde stemme for alle de Begunstigelser, der med Nytte kunne ydes disse Folk; men jeg tror ikke, at den Bei, man er gaaet ved dette Lovforslag, er den heldigste; jeg tror, at man kan paa anden Maade opnaa Noget, der er mere til Gavn og ikke forbundet med saa store Ulemper for Statskassen som dem, der let kunde resultere af Lovforslaget.

Udsig: Det kan jo ikke vare Andet end, at den Tanke, der ligger til Grund for nærværende Lovforslag, nemlig at sjerne de Banfeligheder, der skundom eller maaste ofte kunne vise sig for de mindre Besiddere ved at erholde Laan, som de trænge til, endstjondt de have en tilstrækkelig Sikkerhed at byde, at denne Tanke maa vinde en betydelig Sympathi, og jeg kan heller ikke tro, at der vil vare væsentlig forskellige Meninger med Hensyn til den Del af de Begunstigelser, den høie Regjering har tænkt at ville lade saadanne Laan tilflyde, som bestaa i en Formindstelse af Omkostningerne ved deres Optagelse. Begge de to foregaaende Talere have udtalt sig stærkt angaaende Usikkerheden af en saadan Formindstelse. Den første af dem gif dybere ind derpaa og viste, at de Begunstigelser, der i den Henseende ere foreslaaede i Lovudkastet, maaste ikke vilde virke saa betydeligt, som det kunde ønskes, og at man muligvis kunde gaa videre, at man kunde finde andre Veie i saa Henseende, end der i Lovforslaget paatænkes. Jeg tror, at der i det af dem Ansprøgte kan vare Udskilligt, som fortjener at overveies. Ligeledes vil det ganske vist ogsaa i høi Grad fortjene